

การใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครอง ที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย

The Use of Knowledge Enhancement Package on Balance Literacy Reading Approach for Parents on Reading of Preschool Children

อุษณีย์ เอี่ยมสงคราม* และชลธิป สมาหิโต**

Usanee Earmsongkarm and Chalatip Samahito

* สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยความพร้อมด้านการอ่านของเด็กปฐมวัยและทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายเป็น เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 4 – 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 10 คน และผู้ปกครองเด็กปฐมวัยจำนวน 10 คนโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย คู่มือชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย และแบบทดสอบความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุลภาษาในการพัฒนาการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผู้ปกครองมีคะแนนความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เด็กมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น ชอบให้ผู้ปกครองอ่านให้ฟัง และยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน เด็กมีความรู้ในการใช้หนังสือและตัวหนังสือมากขึ้น

คำสำคัญ: ชุดส่งเสริมความรู้ผู้ปกครองการอ่านของเด็กปฐมวัย

Abstract

The purpose of this research was to study the effects of using the knowledge enhancement package on balance literacy reading approach, including the reading readiness in preschool children and reading skills in preschool children, for parents on reading of preschool children. The target group included 10 children ranging in ages between 4-5 years old, studying in kindergarten level 1 in the second semester 2015 at Anuban Sing Burischool by purposive sampling Selection, Sing Buri Primary Education Service Area Office and 10 parents. The instruments in this research were the knowledge enhancement package on balance literacy reading approach for parents on reading of preschool children, the manual of knowledge enhancement package, the observation checklist for reading behaviors of preschool children and the parents' test on balance literacy reading in reading development for preschool children. The obtained data was analyzed by Mean and Standard Deviation for quantitative data and by content analysis for qualitative data.

The results showed that the children whose parents used the knowledge enhancement package had higher posttest average score than the pretest. In addition, the parents had higher posttest average score on balance literacy reading of preschool children knowledge than the pretest. The children were more interested in reading, preferred to listen to parents' reading, and borrowed books from the book center to read at home. Young children had knowledge of using and the alphabets.

Keywords: Knowledge Enhancement Package, Parents, Reading of Preschool Children

ความสำคัญของปัญหา

เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งความเจริญงอกงาม การปลูกฝังสิ่งต่างๆ ให้กับเด็กในวัยนี้จะเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาในขั้นต่อไป เพราะเด็กจะซึมซับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี เด็กควรจะได้รับการพัฒนาทางด้านภาษา เพราะในชีวิตของมนุษย์เราจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นอยู่เสมอ (Samahito, 2013) ดังคำกล่าวของ Kontchabhakdi (2000) ที่ว่า ภาษาและการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด เด็กใช้ภาษาทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างมีความหมาย ผู้คนใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ภาษาช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ ช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งทำความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ดังนั้น ภาษาจึงถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญทักษะหนึ่ง นอกจากการฟัง การเขียน และการพูด เพราะเป็นทักษะที่คนทั่วไปใช้ศึกษาหาความรู้ให้แก่ตนเอง นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ แม้จะไม่ใช่ประสบการณ์โดยตรง แต่ก็ทำให้ผู้ที่ได้อ่านมากเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น (Laksanasiri, 2000) การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การพัฒนาการอ่านให้กับเด็กควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัย เนื่องจากเป็นวัยที่เด็กสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้เร็ว นอกจากนี้ การส่งเสริมการอ่านให้กับเด็กจะทำให้เด็กมีความคุ้นเคยกับหนังสือและการอ่าน ซึ่งนำไปสู่การมีความรู้สึกที่ดีต่อการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านต่อไป (Keadsawang, 2004) สอดคล้องกับ Suebpong (2008) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและในยุคสังคมปัจจุบัน เพื่อการแก้ปัญหา แสวงหาความรู้ พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาบุคลิกภาพ เกิดความคิดสร้างสรรค์และความเพลิดเพลิน และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้น การอ่านจึงถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติ

การอ่านยังสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ซึ่งกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านสติปัญญาสำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ ใช้ภาษาสื่อสารได้

เหมาะสมกับวัย ได้แก่ สนทนาโต้ตอบหรือเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้ โดยขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อให้เกิดโอกาสใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ จึงควรมุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน และผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา และจัดกิจกรรมทางภาษาให้เหมาะสมกับเด็ก (Ministry of Education, 2003)

ในปัจจุบันมีแนวการสอนภาษาที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและเขียนได้ดีเรียกว่า การสอนภาษาแนวสมดุลภาษา (Balance Literacy Approach) เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่นำการสอนแบบประสมคำมาผสมผสานกับการสอนภาษาธรรมชาติ ซึ่งการสอนนี้พัฒนาจากการสอนภาษาธรรมชาติ ในระดับปฐมวัย การสอนภาษาแนวสมดุลภาษาจะเป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่าน สร้างนิสัยรักการอ่าน รู้จักหนังสือ พูดสื่อสารเรื่องราว ความรู้สึก ชัดเขียนเพื่อสื่อสารได้แก่ การให้เด็กคุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือ และเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านหนังสือร่วมกันกับเด็กและสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ การอ่านจากเพลง คำกลอน การใช้เกมในการรู้จักตัวพยัญชนะ สระ และคำ การให้เด็กคุ้นเคยกับการเขียน เด็กได้เขียนสื่อสาร การให้เด็กพูด เล่าเรื่อง (Hirunchalothorn, 2012) การสอนแนวสมดุลภาษาจะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งในเรื่องการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผ่านการเรียนรู้สาระต่างๆ อย่างสมดุลครบถ้วน และเหมาะสม อันจะนำมาซึ่งการอ่านออกเขียนได้ อย่างเข้าใจความหมายและมีความสุข เป็นแนวทางที่ผสมผสานระหว่าง การสอนภาษาแบบประสมคำ (Phonic) และการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole language) เป็นการจัดประสบการณ์ในลักษณะ “องค์รวม-ส่วนย่อย-องค์รวม” (Whole-Part-Whole) โดยครูจัดเตรียมโอกาสให้เด็กได้อ่าน เขียน ผ่านกิจกรรมที่มีความหมายต่อเด็ก ไม่ใช่กิจกรรมที่ตั้งใจฝึกทักษะย่อยทางภาษา แต่เด็กได้เลือกอ่าน และเขียนอย่างอิสระตามความสนใจและตามศักยภาพ (Teeranurak, 2010)

กล่าวได้ว่า การอ่านแนวสมดุลภาษา เป็นการเตรียมความพร้อมในการอ่าน การอ่านหนังสือร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ การรู้จักคุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือและเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านจากเพลง คำกลอน การใช้เกมในการรู้จักตัวพยัญชนะ สระ และคำ การให้เด็กพูด เล่าเรื่องจากประสบการณ์ต่างๆ

การให้ความรู้ผู้ปกครอง เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง และส่งเสริมพัฒนาการต่างๆ ด้าน ความสำคัญของเด็ก ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการเลี้ยงดูและการให้การศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อช่วยพัฒนาเด็กให้มีประสิทธิภาพ (Wannoo, 2008) และการทำกิจกรรมมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ปกครองได้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนลูกด้วยตนเอง เกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ของลูกในทุกขั้นตอนของการทำกิจกรรม และการเรียนรู้ร่วมกันนั้น ถือเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ในการสร้างความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นภายในครอบครัว ทำให้ผู้ปกครองมีเวลาใกล้ชิดและเอาใจใส่ลูกในด้านการเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Vygotsky ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับ Zone of Proximal Development ว่า ความสัมพันธ์อันดีและความใกล้ชิดระหว่างเด็กและผู้ปกครอง จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องยากๆ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น (Vygotsky, 1962; Cited in Keawkungwan, 2006)

โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี เป็นอนุบาลประจำจังหวัดสิงห์บุรี เปิดสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยโดยเน้นการส่งเสริมตามพัฒนาการ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกของโรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี ปรากฏว่า มีคุณภาพระดับ ดีมาก แต่เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษา อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทางโรงเรียนตั้งเป้าหมายจะยกระดับให้อยู่ในระดับดีมาก และนอกจากนี้จากการสำรวจข้อมูลการประเมินพัฒนาการของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่ผ่านมาพบว่า เด็กมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษา อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ จากปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะความสามารถใช้ภาษาด้านการอ่าน คือ ความพร้อมด้านการอ่านและทักษะการอ่าน สื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี จึงสนใจที่จะพัฒนาและศึกษาผลการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 4 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 10 คนได้จากการเลือกอย่างเจาะจงกับกลุ่มที่ผู้ปกครองยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

1.2 ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นพ่อหรือแม่ หรือ ปู่หรือย่า หรือ ตาหรือยาย ของเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี โดยเลือกเพียง 1 คน ใน 1 ครอบครัว และเป็นผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัยนี้จำนวน 10 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวจัดกระทำ คือ ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม คือ การอ่านของเด็กปฐมวัยประกอบด้วย

2.2.1 ความพร้อมด้านการอ่านของเด็กปฐมวัย

2.2.2 ทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เป็นเวลา 8 สัปดาห์

เริ่มทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 – 1 เมษายน 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างใกล้ชิดที่สุด อาจเป็นพ่อหรือแม่ หรือ ปู่หรือย่า หรือ ตาหรือยาย ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเด็ก

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กเพศชายและหญิงอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี

การอ่านแนวสมดุภาษา หมายถึง การเตรียมความพร้อมในการอ่าน การอ่านหนังสือร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ การรู้จักคุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือและเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านจากเพลง คำกลอน การใช้เกมในการรู้จักตัวพยัญชนะ สระ และคำ การให้เด็กพูด เล่าเรื่องจากประสบการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านชุดกิจกรรมสอนอ่านให้ลูกเก่งภาษา

การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านของเด็กปฐมวัยจากการประเมินด้วยแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

1. ความพร้อมด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ความสนใจในการอ่าน หมายถึง การที่เด็กทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยความสนใจเต็มใจ ได้แก่ ขอบจับ/ดูหนังสือ/ภาพ ที่มุมหนังสือ ขอยืมหนังสือจากมุมหนังสือไป ที่บ้านอ่าน/ดูหนังสือได้เป็นเวลานาน พอเหมาะกับวัย หยิบหนังสือมาให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟัง พูดคุยซักถาม ผู้ใหญ่เกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ

1.2 การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ หมายถึง การที่เด็กแสดงพฤติกรรม ได้แก่ ชี้ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง จากปกหนังสือได้ถูกต้อง เปิดหนังสือถูกวิธี โดยใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือจับที่มุมบนขวาของหน้ากระดาษและพลิกหน้าหนังสือ ดูคำและภาพในหนังสือจากซ้ายไปขวา ใช้นิ้วชี้อ่านตัวอักษรจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง ไม่ขีดเขียนหรือวาดภาพลงในหนังสือ

2. ทักษะการอ่าน แบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.1 การมีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ หมายถึง การที่เด็กแยกแยะความแตกต่างของตัวอักษร และมีความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวอักษร คำ และประโยค ได้แก่ รู้ว่าภาพและข้อความมีความสัมพันธ์กัน รู้ว่าเสียงกับรูปตัวอักษรมีความสัมพันธ์ อ่านคำ หรือสัญลักษณ์ที่พบบ่อยๆ ได้ถูก บอกได้ว่าตัวอักษรบางตัวหายไปจากคำที่คุ้นเคย เล่นเกมเกี่ยวกับรูปภาพ/ตัวอักษรได้

2.2 ความเข้าใจเรื่องจากหนังสือ หมายถึง การที่เด็กเล่าแสดงความเข้าใจและระลึกได้ การเรียบเรียงเรื่องราว คาดคะเนจากการดูภาพ สิ่งชี้แนะในนิทาน หรือฟังคำพูดที่ผู้ใหญ่เล่าให้ฟังได้แก่ เล่าเรื่องจากหนังสือที่ฟังได้ถูกต้อง บอกได้ว่าตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้ รู้ความหมายของคำและประโยคที่ฟัง บรรยายภาพต่างๆ ได้ถูกต้อง

ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษา หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาที่ผู้ปกครองจะได้รับในเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการอ่าน การอ่านหนังสือร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ การรู้จักคุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือและเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านจากเพลง คำกลอน การใช้เกมในการรู้จักตัวพยัญชนะ สระ และคำ การให้เด็กพูด เล่าเรื่องจากประสบการณ์ต่างๆโดยผ่านชุดกิจกรรมสอนอ่านให้ลูกเก่งภาษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกหนังสือนิทานที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก การจัดประสบการณ์ให้เด็กได้คุ้นเคยกับหนังสือและเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านหนังสือร่วมกันกับเด็กและสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ การอ่านจากเพลง คำกลอน การอ่านจากบัตรภาพและบัตรคำ การเล่นเกมการศึกษาที่เกี่ยวกับตัวพยัญชนะ สระ และคำ แต่ละชุดประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาซึ่งใช้ชื่อว่า ความรู้จากครู...สู่ผู้ปกครอง กิจกรรมส่งเสริมการอ่านระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัยซึ่งใช้ชื่อว่า ทำกิจกรรมร่วมกัน และแบบบันทึกการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัย ซึ่งใช้ชื่อว่า บันทึกจากผู้ปกครองซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับมาที่ครู ตามชื่อชุดที่ 1 – 8 ดังนี้

- ชุดที่ 1 เลือกสรรนิทานให้เหมาะกับเด็ก
- ชุดที่ 2 หนูรู้จักรักษาหนังสือ
- ชุดที่ 3 นิทานพาเพลิน
- ชุดที่ 4 หนังสือแสนสนุก
- ชุดที่ 5 ภาษาสนุกจากเพลง คำกลอน
- ชุดที่ 6 หนูน้อยนักอ่าน
- ชุดที่ 7 เกมการศึกษา
- ชุดที่ 8 หนูเล่าเก่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษา แก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ชื่อชุดสอนอ่านให้ลูกเก่งภาษาจำนวน 8 ชุด
2. คู่มือชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย

3. แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 20 ข้อ

4. แบบทดสอบความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาในการพัฒนา การอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยและครูผู้ช่วยได้สังเกตพฤติกรรมเด็กกลุ่มทดลองด้วยแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยโดยได้สังเกตเด็กวันละ 2 คน ในช่วงกิจกรรมเล่นเสรี เป็นเวลา 40 นาที และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นเวลา 20 นาที รวมทั้งสิ้น 60 นาที ผู้วิจัยและครูผู้ช่วยบันทึกพฤติกรรมเด็กเป็นความถี่ตามระดับของการแสดงพฤติกรรม เมื่อสิ้นสุดเวลาของการสังเกตทุกครั้ง ผู้วิจัยและครูผู้ช่วยนำผลการสังเกตมาพิจารณาความสอดคล้องของการสังเกตร่วมกัน

2. ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ของผู้ปกครองกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งการทำแบบทดสอบในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ปกครองทำแบบทดสอบที่โรงเรียน โดยใช้เวลา 30 นาที ในการทำแบบทดสอบซึ่งมีจำนวน 20 ข้อ เมื่อผู้ปกครองทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนด้วยตนเอง

3. ทำการทดลองโดยจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มทดลองในวันศุกร์ หลังเลิกเรียนเวลา 15.00-16.00 น. ซึ่งผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทดลองการให้ชุดส่งเสริมความรู้ การทำกิจกรรมจากชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย และสาธิตตัวอย่างในการทำกิจกรรมให้ผู้ปกครองได้ดูเป็นตัวอย่าง กิจกรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในการจัดกิจกรรมจากชุดส่งเสริมความรู้ให้กับผู้ปกครองเบื้องต้น และตอบข้อซักถามที่ผู้ปกครองไม่เข้าใจจากการทำกิจกรรม จากนั้นผู้วิจัยได้แจกชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง 1 ชุด คือ ชุดที่ 1 เลือกสรรนิทานให้เหมาะกับเด็ก ให้ผู้ปกครองได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัยในช่วงวันเสาร์ และวันอาทิตย์ พร้อมกับคู่มืออธิบายการดำเนินงานเกี่ยวกับชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครอง

4. ในสัปดาห์ต่อมาผู้วิจัยได้แจกชุดส่งเสริมความรู้ให้กับผู้ปกครองในทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ หลังเลิกเรียนเวลา 15.00-16.00 น. เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัยในช่วงวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ซึ่งผู้ปกครองได้รับชุดส่งเสริมความรู้ สัปดาห์ละ 1 ชุด เป็นเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 8 ชุด ผู้ปกครองศึกษาชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษา และทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านร่วมกับเด็กปฐมวัยที่บ้านและบันทึกผลการทำกิจกรรมของเด็กปฐมวัยลงในแบบบันทึกการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัย ส่งเป็นข้อมูลกลับมาที่ผู้วิจัยภายในวันจันทร์

5. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบบันทึกการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัยไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำมาวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้

6. ผู้วิจัยได้ติดตามผลการทดลองโดยการไปเยี่ยมบ้านเด็กปฐมวัย ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสังเกตการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและเด็ก ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตการทดลองใน 2 สัปดาห์แรก

7. ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยหลังทำการทดลองสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยชุดเดิม และใช้วิธีการสังเกตเช่นเดียวกับสังเกตพฤติกรรมก่อนการทดลอง และได้ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) การอ่านแนวสมดุภาษา กับผู้ปกครองกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบชุดเดิม โดยกำหนดเวลาในการทำ 30 นาที

8. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่าน จากการสังเกตพฤติกรรมก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของเด็กกลุ่มทดลอง และนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

9. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ของผู้ปกครองด้านการอ่านแนวสมดุภาษาที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) และนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่าน ก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของเด็กกลุ่มเป้าหมายโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (μ)

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาในการพัฒนาการอ่าน

สำหรับเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ของผู้ปกครองกลุ่มเป้าหมายโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (μ)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยการอ่านก่อนการทดลองเท่ากับ 9.23 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 และหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.25 คะแนนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 กล่าวคือ เด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงการอ่านของเด็กปฐมวัยในขณะที่ใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาจากผู้ปกครองในแบบบันทึกการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัย โดยพบว่า เด็กมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น ชอบให้ผู้ปกครองอ่านให้ฟัง และยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน เด็กมีความรู้ในการใช้หนังสือมากขึ้น มีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือมากขึ้น และเด็กเข้าใจเรื่องจากหนังสือมากขึ้นโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความพร้อมด้านการอ่าน

1.1 ความสนใจในการอ่าน **สัปดาห์ที่ 1 ชุดที่ 1 เลือกสรรนิทานให้เหมาะกับเด็ก** จาก การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองพาเด็กไปเลือกซื้อหนังสือนิทาน เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) มีความสนใจในการอ่านด้วยการไปเลือกซื้อหนังสือนิทานกับผู้ปกครองด้วยความสมัครใจ ชอบหยิบจับหนังสือมาอ่าน 3 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 30) ชอบให้ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟัง และซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) ส่วนการยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้านมี 2 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 20) **สัปดาห์ที่ 2 ชุดที่ 2 หนูรู้จักรักษาหนังสือจากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก** เมื่อผู้ปกครองจัดมุมหนังสือที่บ้าน เด็ก 5 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 50) พอมีเวลว่างก็จะไปนั่งที่มุมหนังสือ หยิบหนังสือมาเปิดอ่านด้วยความสนใจ และเด็ก 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) ยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน **สัปดาห์ที่ 3 ชุดที่ 3 นิทานพาเพลิน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟังที่บ้าน ทุกวันจากหนังสือนิทานที่บ้านหรือหนังสือนิทานที่เด็กขอ

ยืมจากโรงเรียนตามความสนใจของเด็ก เด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) มีความสนใจในการอ่านด้วยการหยิบหนังสือให้ผู้ปกครองอ่านให้ฟัง ชอบซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ และมีการยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) **สัปดาห์ที่ 4 ชุดที่ 4 หนังสือแสนสนุก** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านหนังสือนิทานร่วมกับเด็ก เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) อ่านหรือดูหนังสือได้นานพอเหมาะกับวัย ชอบซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ และมีการยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) **สัปดาห์ที่ 5 ชุดที่ 5 ภาษาสนุกจากเพลง คำกลอน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองสอนเพลงและอ่านคำกลอนจากหนังสือเพลงและคำกลอน โดยเลือกเพลงและคำกลอนตามความสนใจของเด็กอย่างละ 1 บท เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ชอบดูภาพจากหนังสือเพลงและคำกลอน ดูหนังสือได้นานพอเหมาะกับวัย ชอบหยิบหนังสือมาให้ผู้ปกครองอ่านให้ฟัง ชอบซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ และเด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน **สัปดาห์ที่ 6 ชุดที่ 6 หนูน้อยนักอ่าน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองสอนการอ่านบัตรภาพและบัตรคำ เด็กทุกคนชอบดูภาพสัตว์จากบัตรภาพ ชอบซักถามเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ในบัตรภาพ และยืมหนังสือนิทานเกี่ยวกับสัตว์จากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้าน **สัปดาห์ที่ 7 ชุดที่ 7 เกมการศึกษา** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองสอนการเล่นเกมการศึกษาคือ เกมโดมิโนตัวพยัญชนะไทย และเกมจัดหมวดหมู่ภาพกับสัญลักษณ์ เด็กทุกคนชอบเล่นเกมการศึกษาและเล่นต่อเกมการศึกษาจนเสร็จซึ่งใช้เวลาพอสมควร ชอบซักถามผู้ปกครองเกี่ยวกับรูปภาพต่างๆ ในเกมการศึกษา และได้ยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้านทุกคน **สัปดาห์ที่ 8 ชุดที่ 8 หนูเล่าเก่ง** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองนำภาพที่เด็กๆ ค้นเคย หรือภาพจากหนังสือที่เด็กๆ สนใจ หรือภาพถ่ายของบุคคลในครอบครัวมาเล่าให้เด็กฟัง เด็กทุกคนชอบดูภาพ ให้ผู้ปกครองเล่าเรื่องจากภาพในหนังสือให้ฟัง และซักถามเกี่ยวกับภาพในหนังสือที่สนใจ และขอยืมหนังสือจากมุมหนังสือไปอ่านที่บ้านทุกคน

1.2 การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ **สัปดาห์ที่ 1 ชุดที่ 1 เลือกสรรนิทานให้เหมาะกับเด็ก** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานที่เลือกซื้อมาให้ลูกฟัง เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ชี้ชื่อเรื่อง จากปกหนังสือได้ถูกต้อง ส่วนชื่อผู้แต่งเด็ก 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) ชี้ชื่อผู้แต่งได้ การเปิดหน้าหนังสือเด็ก 7 คน

จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ยังเปิดไม่ถูกวิธี การดูคำและภาพในหนังสือจากซ้ายไปขวา การใช้นิ้วชี้อ่านตัวอักษรจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง เด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) ปฏิบัติได้ถูกต้อง และมีเด็ก 3 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 30) ใช้สืวาดภาพเล่นในหนังสือ **สัปดาห์ที่ 2 ชุดที่ 2 หนูรู้จักรักษาหนังสือ** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟังและแนะนำให้เด็กรู้จักเก็บรักษาหนังสือ เช่น การเปิดหน้าหนังสือที่ถูกวิธี ไม่พับมมหนังสือ ไม่หยิบหนังสือขณะที่มือเปื้อนสกปรก ไม่ขีดเขียนหรือวาดภาพลงบนหนังสือ และทำกิจกรรมจัดชั้นหนังสือร่วมกับเด็กที่บ้าน เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ชี้ชื่อผู้แต่งจากปกหนังสือได้ถูกต้อง การเปิดหน้าหนังสือเด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) เปิดถูกวิธี โดยใช้นิ้วมือจับที่มุมบนขวาของหนังสือแล้วพลิกหน้าหนังสือ เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ช่วยจัดชั้นหนังสือที่บ้านและที่โรงเรียน หยิบจับหนังสือด้วยความระมัดระวังและเก็บหนังสือเข้าที่มากขึ้น **สัปดาห์ที่ 3 ชุดที่ 3 นิทานพาเพลิน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ชี้ชื่อเรื่องและชื่อผู้แต่งจากปกหนังสือได้ถูกต้อง การดูคำและภาพในหนังสือจากซ้ายไปขวา เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ปฏิบัติได้ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 4 ชุดที่ 4 หนังสือแสนสนุก**

จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านโดยชี้นิ้วตามคำในประโยคที่อ่านจากซ้ายไปขวา แล้วให้เด็กชี้คำในประโยคพร้อมกับอ่านตามทีละประโยค เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ใช้นิ้วชี้อ่านคำจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่างได้ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 5 ชุดที่ 5 ภาษาสนุกจากเพลง คำกลอน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านเนื้อเพลงหรือคำกลอนให้เด็กฟังทีละวรรคแล้วให้เด็กพูดตามทีละวรรค เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ดูคำและภาพในหนังสือจากซ้ายไปขวา ใช้นิ้วชี้ตัวอักษรจากซ้ายไปขวาทีละวรรค เปิดหนังสือได้ถูกวิธี และเด็กทุกคนดูแลรักษาหนังสือไม่ให้สกปรกหรือฉีกขาด **สัปดาห์ที่ 6 ชุดที่ 6 หนูน้อยนักอ่าน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเรียงบัตรภาพและบัตรคำจากซ้ายไปขวา เด็กทุกคนดูบัตรภาพและบัตรคำจากซ้ายไปขวา และใช้นิ้วชี้อ่านตัวอักษรที่บัตรคำจากซ้ายไปขวา และเด็กทุกคนเก็บบัตรภาพและบัตรคำเข้าที่ได้เรียบร้อย **สัปดาห์ที่ 7 ชุดที่ 7 เกมการศึกษา** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองสอนการเล่นเกมการศึกษาโดยวางชิ้นส่วนของเกมจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง และอ่านตัวพยัญชนะและคำได้ภาพให้เด็กฟัง เด็กทุกคนชี้อ่านตัวอักษรและคำจากซ้ายไปขวาจากบนลงล่างได้ถูกต้อง และเมื่อเล่นเสร็จแล้ว เด็กทุกคนจัดเก็บเกม

การศึกษาเข้าที่ได้เรียบร้อย **สัปดาห์ที่ 8 ชุดที่ 8 หนูเล่าเก่ง** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองนำภาพจากหนังสือที่เด็กๆ สนใจ มาเล่าให้เด็กฟัง เด็กทุกคนชี้ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง จากปกหนังสือได้ถูกต้อง เด็กทุกคนเปิดหนังสือได้ถูกวิธี เด็กทุกคนมองดูคำบรรยายภาพและภาพในหนังสือจากซ้ายไปขวา ไม่ขีดเขียนบนหนังสือหรือทำให้หนังสือสกปรก

2. ทักษะการอ่าน

2.1 การมีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ **สัปดาห์ที่ 1 ชุดที่ 1 เลือกสรรนิทานให้เหมาะกับเด็ก** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้ฟัง เด็ก 5 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 50) บอกได้ว่าภาพและข้อความในหนังสือมีความสัมพันธ์กัน และมีเด็ก 3 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 30) อ่านคำที่พบบ่อยๆ จากในหนังสือนิทานได้ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 2 ชุดที่ 2 หนูรู้จักรักษาหนังสือ** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟัง เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) บอกได้ว่าภาพและข้อความในหนังสือมีความสัมพันธ์กัน และเด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) อ่านคำที่พบบ่อยๆ จากในหนังสือนิทานได้ถูกต้องเช่น คำว่า แอปเปิ้ล **สัปดาห์ที่ 3 ชุดที่ 3 นิทาน พาเพลิน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองชวนเด็กพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน และหาคำที่เด็กสนใจในนิทาน 1 – 2 คำ ผู้ปกครองอ่านให้เด็กฟัง และให้เด็กอ่านตาม เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) บอกได้ว่าภาพและข้อความในหนังสือมีความสัมพันธ์กัน และเด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ชี้คำและอ่านคำที่พบบ่อยๆ และเป็นคำที่สนใจจากในหนังสือนิทานได้ถูกต้อง เช่น คำว่า ลิง **สัปดาห์ที่ 4 ชุดที่ 4 หนังสือแสนสนุก** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านหนังสือนิทานร่วมกับเด็ก โดยชี้นิ้วตามคำในประโยคและให้เด็กอ่านตาม เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) บอกได้ว่าภาพและข้อความในหนังสือมีความสัมพันธ์กัน และเด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) อ่านคำที่พบบ่อยๆ และเป็นคำที่สนใจจากในหนังสือนิทานได้ถูกต้อง เช่น คำว่า แมว ลูกหนู **สัปดาห์ที่ 5 ชุดที่ 5 ภาษาสนุกจากเพลง คำกลอน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านเนื้อเพลงหรือคำกลอนให้เด็กฟัง โดยชี้นิ้วตามคำในประโยค และให้เด็กอ่านตาม เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) บอกได้ว่าภาพและข้อความในหนังสือมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อผู้ปกครองเขียนคำที่เด็กสนใจจากหนังสือ 2- 3 คำ พร้อมกับให้เด็กหัดอ่านสะกดคำตามผู้ปกครอง เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) อ่านคำเหล่านั้นได้และรู้ว่าเสียงกับรูปตัวอักษรมีความสัมพันธ์กัน เช่น คำว่า งู อ่านสะกดว่า งอ – อุ – งู **สัปดาห์ที่ 6 ชุดที่ 6 หนูน้อยนักอ่าน** จาก

การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองสอนการอ่าน บัตรภาพและบัตรคำ โดยเรียงบัตรภาพและมีบัตรคำอยู่ ด้านล่างของบัตรภาพที่สัมพันธ์กัน แล้วให้เด็กอ่านตาม เด็ก ทุกคนรู้ว่าภาพและข้อความมีความสัมพันธ์กัน รู้ว่าเสียงกับ รูปตัวอักษรมีความสัมพันธ์ เช่น เมื่อมองดูที่บัตรภาพม้า เด็กจะบอกได้ทันทีว่าบัตรคำที่อยู่ด้านล่างบัตรภาพ อ่านว่า ม้า เด็กทุกคนอ่านบัตรคำได้ถูกต้องทุกคำ **สัปดาห์ที่ 7 ชุด ที่ 7 เกมการศึกษา** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อ ผู้ปกครองให้เด็กเล่นเกมการศึกษาด้วยตนเอง และฝึกอ่าน คำตามผู้ปกครอง โดยชี้นิ้วตามตัวพยัญชนะและคำใน ขึ้นส่วนเกมและให้เด็กอ่านตาม เด็กทุกคนบอกได้ว่าเสียง กับรูปตัวอักษรมีความสัมพันธ์กัน เช่น บ ต่อคู่กับภาพใบไม้ หรือคำว่า หอย จะต่อจากภาพหอย และเมื่อผู้ปกครองเล่นเกมจัดหมวดหมู่ภาพกับสัญลักษณ์ร่วมกับเด็กและนำ ขึ้นส่วนตัวอักษรของคำบางตัวไปซ่อน เด็กทุกคนบอกได้ว่า มีตัวอักษรบางตัวหายไป เช่น คำว่า ปลา เมื่อตัวอักษร ล หายไป เด็กทุกคนจะบอกว่าเรียงตัวอักษรไม่ถูกต้อง และ เด็กทุกคนนำเกมการศึกษามาเล่นและอ่านคำให้ฟังได้ ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 8 ชุดที่ 8 หนูเล่าเก่ง**

จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองนำ ภาพที่เด็กๆ ค้นเคย หรือภาพจากหนังสือที่เด็กๆ สนใจ หรือภาพถ่ายของบุคคลในครอบครัวมาเล่าให้เด็กฟัง หรือ เล่าข่าว เหตุการณ์ประจำวัน โดยมีภาพประกอบมาเล่าให้ เด็กฟัง เด็กทุกคนบอกได้ว่าภาพและข้อความมีความสัมพันธ์กัน และอ่านคำ หรือสัญลักษณ์ที่พบบ่อยๆ ได้ ถูกต้อง เช่น คำว่า ข้าว สัญลักษณ์ตัวเลข 1 – 10

2.2 ความเข้าใจเรื่องจากหนังสือ **สัปดาห์ที่ 1 ชุดที่ 1 เลือกรสนิทานให้เหมาะกับเด็ก** จากการสังเกต พฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟัง และ สนทนาพูดคุยกับลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง เด็ก 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) สามารถเล่านิทานประกอบภาพจาก หนังสือนิทานให้ฟังได้ เด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) บอกชื่อตัวละครในนิทานได้ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 2 ชุดที่ 2 หนูรู้จักรักษาหนังสือ** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟังและแนะนำการจัดเก็บ หนังสือแยกเป็นประเภทให้เป็นระเบียบ เด็ก 6 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 60) สามารถเล่านิทานประกอบภาพจาก หนังสือนิทานให้ฟังได้ มีเด็ก 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) นำภาพมุมหนังสือที่บ้านมาเล่าเรื่องเกี่ยวกับการดูแล รักษาหนังสือให้ครูและเพื่อนๆ ฟังที่โรงเรียน **สัปดาห์ที่ 3 ชุดที่ 3 นิทานพาเพลิน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่านิทานให้เด็กฟัง เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) สามารถเล่านิทานประกอบภาพจากหนังสือ นิทานให้ฟังได้ มีเด็ก 4 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 40) ใช้

ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้ เช่น ตัวละครใน นิทาน คือ เจ้าหมูปิงปอง ที่ต้องการ จะบินให้ได้ ผู้ปกครอง ถามเด็กว่า ทำไมหมูบินไม่ได้ เด็กตอบว่า หมูมันไม่มีปีกจึง บินไม่ได้ จากสิ่งที่เด็กตอบนั้น เนื่องจากเด็กมีประสบการณ์ เดิมว่า สัตว์ที่บินได้ต้องมีปีก เด็ก 5 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 50) หมายความว่าคำและประโยคที่ฟังจาก หนังสือนิทาน เช่น ตัวเล็กฉันรักเธอนะ หมายถึง ความรักที่ มีให้กันระหว่างสิ่งที่เป็นที่รักกับสิ่งที่เป็นน้อง **สัปดาห์ที่ 4 ชุด ที่ 4 หนังสือแสนสนุก** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านนิทานร่วมกับเด็ก ขวนเด็กพูดคุย เกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) สามารถเล่าเรื่องจากหนังสือนิทานที่ฟังได้ถูกต้อง และ บอกได้ว่าตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง มีเด็ก 5 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 50) ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่ ฟังได้ เช่น ตัวละครในนิทาน คือ ลูกหมูมีนิสัยดีอย่างไรที่ ควรเอามาเป็นแบบอย่าง และลูกหมูมีนิสัยไม่ดีอย่างไรที่ไม่ ควรเอามาเป็นแบบอย่าง เนื่องจากเด็กมีประสบการณ์เดิม ว่า นิสัยดี คือ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ เพื่อแม่ ควรนำมาเป็น แบบอย่างได้ และนิสัยไม่ดี คือ หนีครูไปเที่ยว ไม่ควรนำมา เป็นแบบอย่าง มีเด็กให้แม่ซื้อขนมครกให้กิน จาก ประสบการณ์เดิมที่เคยกินขนมครก พอมานอ่านหนังสือ นิทานเกี่ยวกับการทำขนมครกจึงอยากกินขนมครกอีก มี เด็กประดิษฐ์หน้ากากเป็นรูปตัวละครในหนังสือนิทาน จาก ประสบการณ์เดิมที่เคยประดิษฐ์หน้ากากเป็นของเล่น **สัปดาห์ที่ 5 ชุดที่ 5 ภาษาสนุกจากเพลง คำกลอน** จาก การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่านเนื้อเพลง หรือคำกลอนให้เด็กฟัง เด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) สามารถร้องเพลงและพูดคำกลอนได้ และบอกได้ว่าตัว ละครในเนื้อเพลงหรือคำกลอนมีใครบ้าง มีเด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่ ฟังได้ เช่น เมื่อผู้ปกครองร้องเพลงให้ฟัง มีเด็กบอกได้ว่า เสียงร้อง ก๊ากก๊ากก๊าก เป็นเสียงร้องของเป็ด เพราะจำ ได้ ว่า ผู้ปกครองเคยร้องกล่อมเขาเมื่อตอนเล็กๆ และเด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) บอกความหมายของคำและ ประโยคที่ฟังได้ถูกต้อง **สัปดาห์ที่ 6 ชุดที่ 6 หนูน้อยนัก อ่าน** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองอ่าน บัตรภาพและบัตรคำให้เด็กฟัง เด็กทุกคนบอกได้ว่าในบัตร ภาพมีสัตว์ชนิดใดบ้าง และเด็ก 8 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 80) ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้ เช่น บอก ได้ว่าสัตว์ชนิดใดกินอะไรเป็นอาหาร จากประสบการณ์เดิม ที่ผู้ปกครองเคยพาไปเที่ยวสวนสัตว์ และเมื่อผู้ปกครองชวน เด็กแต่งประโยคจากบัตรคำ เด็ก 7 คน จาก 10 คน (ร้อยละ 70) หมายความว่าคำและประโยค เช่น โอมเห็น ม้าที่สวนสัตว์ นอกจากนี้ เด็กทุกคนบรรยายภาพจากบัตร ภาพว่าสัตว์กำลังทำอะไรได้คล่องแคล่วและถูกต้อง

สัปดาห์ที่ 7 ชุดที่ 7 เกมการศึกษา จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่นเกมการศึกษาพร้อมกับเด็ก เด็กทุกคนบอกได้ว่ามีภาพอะไร มีความหมายอย่างไร และเด็กทุกคนใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับตัวพยัญชนะที่อ่าน เช่น เมื่อต่อเกมโดมิโนถึง บ เด็กจะรู้ว่าต้องนำ ป มา ต่อจาก บ เนื่องจากเด็กฝึกท่องตัวพยัญชนะ ก – ฮ มาแล้ว และยังจำได้ **สัปดาห์ที่ 8 ชุดที่ 8 หนูเล่าเก่ง** จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก เมื่อผู้ปกครองเล่าเรื่องจากภาพหรือเล่าข่าว เหตุการณ์ประจำวัน โดยมีภาพประกอบมาเล่าให้เด็กฟัง และช่วยกันตั้งชื่อเรื่องที่เล่าจากภาพ และผลัดให้เด็กเล่าบ้าง เด็กทุกคนเล่าเรื่องจากภาพได้ บอกได้ว่า ชื่อเรื่องอะไรมีเหตุการณ์อะไร เกิดขึ้นที่ไหน ผลเป็นอย่างไร และเด็กส่วนใหญ่ใช้ประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับเรื่องที่เล่า เช่น เล่าเรื่องจากภาพถ่ายไปดูแผนที่วัดม่วง จังหวัดอ่างทอง เด็กบอกว่า ถ้าใครทำไม่ดีกับพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ตายไปจะตกนรก มือเท้าจะใหญ่ หรือ เล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาจากภาพถ่าย ซึ่งจำได้แม่นยำ เล่าด้วยความรู้สึกตื่นเต้น สนุกสนานบ่งบอกถึงความประทับใจจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาน

3. ผู้ปกครองที่ใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาจะมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองเท่ากับ 11.9 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.15 คะแนน หลังการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.33 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของผู้ปกครองมีความแตกต่างกันโดยมีค่าเฉลี่ยความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังนี้

1. ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัยนั้นได้เลือกกิจกรรมที่让孩子ทำจากสิ่งที่ใกล้ตัวสอดคล้องกับกิจกรรมประจำวันจากง่ายไปหายากและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมตามหน่วยการเรียนรู้ในชั้นเรียน และเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้ปกครองเป็นผู้นำไปใช้จัดกิจกรรมให้ลูกที่บ้าน ให้เด็กได้ฝึกการอ่าน ประกอบด้วย ความพร้อมด้านการอ่าน คือ ความสนใจในการอ่าน การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หนังสือ และทักษะการอ่าน คือ การมีความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ ความเข้าใจเรื่องจากหนังสือ และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน ในขณะที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองเด็กเกิดความอุ่นใจ

ความไว้วางใจซึ่งสอดคล้องกับ Hirunchalothorn (1012) ได้กล่าวถึงวิธีการให้ความรู้ผู้ปกครอง โดยการใช้บ้านเป็นฐาน (Home-based) จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และมีมุมมองเกี่ยวกับการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ได้ดี นอกจากนี้การจัดกิจกรรมดังกล่าวยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Vygotsky ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับ Zone of Proximal Developmentว่า ความสัมพันธ์อันดีและความใกล้ชิดระหว่างเด็กและผู้ปกครอง จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องยากๆ ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น (Vygotsky, 1962 Cited in Kaewkungwan, 2016) จึงส่งผลให้เด็กมีการอ่านในแต่ละด้านดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางทักษะการฟัง การพูด เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

2.จากการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่า การใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุภาษาแก่ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยทำให้คะแนนการอ่านสูงขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการสอนภาษาด้านการอ่านตามแนวสมดุภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดของกิจกรรมได้แก่ การเลือกหนังสือนิทานที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก การฝึกให้คุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือ และเข้าใจเรื่องจากภาพ การเล่านิทาน การอ่านหนังสือร่วมกันกับเด็ก และสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาในหนังสือ การฝึกอ่านจากเพลง คำกลอน การฝึกอ่านจากบัตรภาพและบัตรคำ การฝึกให้รู้จักตัวพยัญชนะ สระ และคำ โดยใช้เกมการศึกษา การฝึกให้เด็กพูดเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครอง และทำกิจกรรมด้วยตนเองตามลำพัง ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ฝึกความรับผิดชอบต่อการงานต่างๆ ได้เลือกอ่านและเขียนอย่างอิสระตามความสนใจและตามศักยภาพของตน เด็กได้อ่านหนังสือนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กจริงๆ ไม่ใช่หนังสือที่อ่านได้มาตรฐานเพื่อการสื่อสารจากหนังสือนิทาน ผู้ปกครองสาธิตการอ่านหนังสือ การเล่านิทาน การเล่นเกมการศึกษา การอ่านคำ เพื่อให้เด็กได้สังเกตทักษะหรือวิธีการที่ใช้ในการอ่าน ผู้ปกครองเป็นผู้กระตุ้นและให้กำลังใจเด็กในการอ่านคำที่สนใจจากหนังสือ ทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในการอ่าน เด็กได้นำผลงานมานำเสนอกับเพื่อนๆ ที่โรงเรียน เด็กได้ทำกิจกรรมต่างๆ ตามเวลาที่ต้องการที่บ้านของตนเอง และเด็กมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองจากการเลือกผลงานเก็บในแฟ้มสะสมงาน สอดคล้องกับ Tompkins (1997; Cited in Raksakulthai & Niewmhorm, 2006)

ที่กล่าวถึงการจัดประสบการณ์ทางภาษาแนวสมดุลภาษาว่า การจัดประสบการณ์ทางภาษาแนวสมดุลภาษาเป็นแนวทางการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่ผสมผสานแนวคิดในการสอนภาษาที่สัมพันธ์กับลักษณะหน้าที่ของภาษา และการสอนทักษะย่อยทางภาษาเข้าด้วยกัน มีลักษณะสำคัญ คือ มีความรับผิดชอบ ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย การมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษา การสาธิตการอ่าน การทดลองกับภาษา การสอนรายบุคคล การตอบสนอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์การอ่าน การให้เด็กมีโอกาเลือกหนังสือที่สนใจ จัดเวลาสำหรับการทำกิจกรรมทางภาษา อย่างเพียงพอ และการมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรเลือกกิจกรรมในชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองให้มีความสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อช่วยขยายการเรียนรู้ของเด็กจากโรงเรียนสู่บ้านและทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ของผู้ปกครอง ครูและเด็ก

2. ควรจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย ก่อนการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลภาษาแก่ผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้เต็มตามศักยภาพและช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านแนวสมดุลภาษาที่มีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาดำเนินการใช้ชุดส่งเสริมความรู้ด้านการอ่านแนวสมดุลเพื่อพัฒนาทักษะอื่นสำหรับเด็กปฐมวัยเช่น ทักษะชีวิต ทักษะทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย

References

- Hirunchalothorn, P. (2012). *Providing Education for Parents of Young Children, Tutorial Documentation*, Kasetsart University. [in Thai].
- Keadsawang, N. (2004). *Effects of the Use of a Basal Reading on the Reading Ability of Preschoolers*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai].
- Kotchabhakdi, N. (2000). *Process Development of Childhood from Fertilization – 5 years*. Bangkok: Khurusapha. [in Thai].
- Laksanasiri, J. (2000). *Language and Communication*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. [in Thai].
- Ministry of Education. (2003). *Early Children Education Curriculum*. Bangkok: Kurusapa Printing. [in Thai].
- Samahito, C. (2013). *Language Development for Childhood*. Nonthaburi: P.S. Print. [in Thai].
- Sanhachawee, A. (2007). *Balance Literacy on Thai Language Teaching*. Bangkok: Association of Childhood Education. [in Thai].
- Suebpong, M. (2008). *The Effect of Shared Reading Activity Provision on Reading Skill in Preschool Children*. Bangkok: Kasatsart University. [in Thai].
- Teeranurak, P. (2010). *Learning for Balance Literacy*. Baan - Rongrean (Special Edition), 2 [in Thai].
- Tompkins, G. E. (1997). *Literacy for the Twenty-First Century: A Balanced Approach*. New Jersey: Prentice-Hall. Cited in Raksakulthai, W. and Neamhom, N. (2006). *The Provision of Experience to Develop Language Skill of Preschool Children*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat. [in Thai].

Vygotsky, L. S. (1962). *Thought and Language* (E.Hanfmann and G.Vaker, eds and trans). Cambridge: MIT Press. Cited in keawkungwan, S. (2006). Psychology Develops All Ages of Life: Theoretical Concepts - Middle Childhood. Bangkok: Thammachart. [in Thai].

Wannoo, W. (2008). *The Use of Knowledge Enhancement Package on Basic Mathematical Skills for Parents on the Ability in Classification of Preschool Children*. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai].